

hedens ubetingede Indrømmelse. Det kan der-
 efter vistnok ikke betvivles, at Meningen med
 Loven er at affjære alle de Forbringere, som
 Private maatte mene at kunne støtte derpaa,
 at der er Udfigt til, at det Vaand, der hviler
 paa deres Eiendomme, kunde blive hævet der-
 ved, at de Grunde, der medførte denne Ind-
 strækning, bortfaldt. Man kunde jo vel tænke
 sig, at de Private kunde ville gjøre den An-
 stuelse gjældende, at deres Eiendomsret kun var
 indskrænket til Bedste for det nu bestaaende
 Fæstningsvæsen, saa at altsaa, naar dette blev
 forandret, naar de nuværende Fæstningsvolde
 faldt bort, og naar som Følge deraf Demar-
 cationslinien ogsaa faldt bort, saa skulde deres
 Eiendomme blive frie for de paa dem hidtil
 hvilende Indskrænkninger. Jeg siger, man
 kunde tænke sig, at Private kunde finde paa at
 gjøre denne Anstuelse gjældende, og det skulde
 vel altsaa være Meningen af Lovforslagets §
 3 at affjære en saadan Anstuelsses Berettigelse;
 men jeg troer, at man herved kommer til at
 gaae de Private for nær. Jeg skal ikke — og
 jeg kan efter den Stilling, jeg indtager udenfor
 denne Sal, mindst gjøre det — indlade mig
 paa at afgjøre, hvorvidt der maatte være noget
 Berettiget i en saadan Anstuelse hos Private,
 eller ikke; jeg vil ikke engang antyde min Me-
 ning om dette Punkt, men saameget forekom-
 mer mig at være klart, at man gjør Uret imod
 de Private, naar man vil affjære dem Veien
 til at faae Spørgsmaalet om deres Rettighe-
 ders Omfang afgjort paa den Maade og paa
 det Sted, hvor Afgjørelsen rigtig bør kunne
 finde Sted. Ja, det vilde jo vistnok ikke være
 mig saa ubeles overraskende, dersom jeg imod
 denne Mening hørte fremsætte Anstuelser, blandt
 Andet af den høitærede Indvrigsminister, som
 gik ud paa, at man ikke skulde drage deslige
 Spørgsmaal bort fra den lovgivende Magts
 eller Regjeringens Afgjørelse, og at de Private
 kunne være ligesaavel tjente med at faae deres
 Retsspørgsmaal paa kjendt der som ved Dom-
 stolene. Men idet jeg i Forbigaaende skal gjøre
 opmærksom paa, at den samme § 3 under Nr.
 3 dog afgiver Exempel paa, at Regjeringen selv
 anerkjender, at Spørgsmaal om Privates Ret-
 tigheder henhøre under Domstolenes og ikke
 under Administrationens Afgjørelser, skal jeg

blot gjentage, at det forekommer mig at være
 ubeles klart, at den lovgivende Magt saavel-
 som Regjeringen gjør Uret, hvergang den vil
 overskride de Skrænker, der ved Grundloven ere
 satte imellem de forskjellige Statsmagter, og det
 er min fuldkomne Overbeviisning, at man kun
 paa en rigtig og tilbørlig Maade opretholder
 det constitutionelle Maskineri, naar hver enkelt
 Statsmagt holder sig indenfor de Grændser,
 som Grundloven har afftuet for den; men
 det er fremdeles min fulde og faste Tro, at de
 private Borgere, om hvis Eiendomsret, om hvis
 Bøfserd maatte her er Spørgsmaal, ganske vist
 ville stemme med mig deri, at de ville blive
 krænket i deres Ret, naar det formenes dem
 at faae Spørgsmaal af den Art, som jeg har
 omtalt, afgjorte ved Domstolene. — Jeg har
 tilladt mig i Korthed at fremhæve de Betæn-
 keligheder, jeg har ved Lovforslaget; det er jo
 muligt, at navnlig min første og væsentligste
 Betænkelse kunde blive hævet ved Udtalelser
 fra Regjeringens Side, og det er jo fremdeles
 muligt, at Lovforslaget kan blive undergivet
 saadanne Forbringere, at mine Betænkeli-
 gheder i det Hele kunne blive fjernede. Det er
 derfor ingenlunde min Mening at ville mod-
 sætte mig dette Lovforslags videre Fremme,
 Noget, som jeg saameget mindre vilde gjøre,
 som det er kommet til os fra det andet Thing.

Müller: Efter at det umodsaagt paa et
 andet Sted er udtalt, at dette Lovforslag vilde
 blive modtaget med megen Tilfredshed i Kjø-
 benhavn, og at tillige de Grundstykker, hvorom
 her er Tale, længe have sukket efter at blive
 anvendte saaledes, som ved Lovforslaget er til-
 sigtet, kunde det synes noget betænkeligt at op-
 træde derimod. Jeg kan imidlertid, idetmindste
 i alt Væsentligt, slutte mig til, hvad der blev
 udtalt af den ærede Taler, der nys havde Or-
 det. Jeg tvivler paa, at Lovforslaget vil kunne
 fremkalde nogen almindelig Tilfredshed i
 Kjøbenhavn; det kan nok være, at det vil frem-
 kalde Tilfredshed derved, at det giver Udfigt
 til, at Hovedstaden kan faae en Udvidelse, som
 den høilig trænger til; men jeg troer ikke, at
 det vil fremkalde nogen Tilfredshed, at denne
 Udvidelse skeer under de Betingelser, hvorom
 her er Tale. Jeg veed heller ikke, om disse